

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 290

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 octombrie 1994

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
22. — Hotărâre privind unele măsuri pentru combaterea corupției	1-2	669. — Hotărâre privind aprobarea studiului de fezabilitate a obiectivului de investiții „Sediul Direcției Regionale Vamale Constanța”, județul Constanța, și trecerea unui teren în administrarea Direcției generale a vămilor	5-6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 25 din 14 martie 1994	2-3	678. — Hotărâre pentru aprobarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace privind desființarea vizelor	6
Decizia nr. 78 din 14 iulie 1994	3-4	Convenție între Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace privind desființarea vizelor	6-7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
667. — Hotărâre privind aprobarea studiului de fezabilitate a obiectivului de investiții „Punct trecere frontieră și terminal vamal pentru mărfuri”, etapa a II-a — construcții, platforme și utilități, în municipiul Giurgiu	5	679. — Hotărâre privind aprobarea deținerii de auto-turisme de către federațiile sportive, cluburile sportive, complexe sportive naționale și direcțiile județene pentru tineret și sport	8

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE

privind unele măsuri pentru combaterea corupției

Camera Deputaților și Senatul, întrunite în ședințe comune în zilele de 28–29 septembrie 1994, au luat în dezbatere Raportul Comisiei parlamentare de anchetă privind actele de corupție, instituită prin Hotărârea Parlamentului României nr. 29 din 9 iunie 1993.

Parlamentul României denunță și condamnă acele acțiuni sau inacțiuni în domeniul vieții politice, economice, sociale care s-au constituit în premise sau cauze ale proliferării și adâncirii fenomenului de corupție.

De asemenea, Parlamentul României constată că s-au folosit și se mai folosesc dezinformarea, minciuna, calomnia, denigrarea, ca arme de luptă politică. Parlamentul României denunță și condamnă astfel de metode de luptă politică ce se constituie în surse de alterare a climatului moral-politic și încurajează fenomenul corupției.

Având în vedere rezultatele anchetei efectuate în cazurile de corupție sesizate la această comisie parlamentară, concluziile desprinse din dezbateri și propunerile formulate în plenul celor două Camere,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Parlamentul României transmite Parchetului General de pe lângă Curtea Supremă de Justiție Raportul Comisiei parlamentare de anchetă privind cazurile de corupție și stenogramele ședințelor comune ale celor două Camere, în vederea investigării și soluționării cazurilor semnalate în conformitate cu legile în vigoare.

Art. 2. — (1) Parlamentul României își manifestă hotărârea de a adopta proiectele de legi necesare în vederea completării cadrului legislativ de combatere a actelor de corupție.

În acest scop, Parlamentul României cere Guvernului să elaboreze și să înainteze, iar comisiilor permanente să analizeze și să elaboreze, în cel mai scurt timp posibil, rapoartele în vederea dezbaterii în cele două Camere a următoarelor proiecte de legi:

- proiectul de lege privind statutul deputatului și senatorului;
- proiectul de lege privind răspunderea ministerială;
- proiectul de lege privind statutul funcționarului public;
- proiectul de lege privind declararea averilor și veniturilor realizate din activitatea economică de către demnitari și alți funcționari publici;
- proiectul de lege privind prevenirea și combaterea actelor de corupție;
- proiectul de lege privind statutul polițistului.

(2) Guvernul va prezenta Parlamentului, în termen de 30 de zile de la data aprobării prezentei hotărâri, proiectele de legi referitoare la necesitatea modificării sau completării Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală și

altor legi, în vederea îmbunătățirii și asigurării celerității actului de justiție.

(3) Proiectele de mai sus vor fi examinate și adoptate cu prioritate.

Art. 3. — Guvernul va informa Parlamentul, până la data de 1 decembrie 1994, asupra măsurilor luate în toate cazurile cuprinse în raport, care sunt în competența sa, și, îndeosebi, asupra înlăturării consecințelor generate de aceste cazuri.

Art. 4. — (1) Ministerul Justiției și Ministerul de Interne vor prezenta, până la data de 1 decembrie 1994, o informare comună asupra modului în care instanțele judecătorești, Ministerul Public și Poliția au acționat pentru combaterea corupției. Până la aceeași dată, Ministerul Justiției și Ministerul de Interne vor prezenta, fiecare, câte o informare cu privire la cazurile de corupție din justiție, Ministerul Public și din cadrul Ministerului de Interne.

(2) Ministerul Justiției și Ministerul de Interne vor prezenta, până la data de 1 decembrie 1994, o informare comună asupra modului în care instanțele judecătorești, Ministerul Public și Poliția au acționat pentru soluționarea cazurilor expuse în raportul comisiei.

Art. 5. — (1) Comisia parlamentară de anchetă privind actele de corupție își va continua activitatea până la data de 31 decembrie 1994, perioadă în care va trimite toate sesizările primite, cu excepția celor anonime, autorităților competente, spre examinare și soluționare.

(2) Documentele comisiei vor fi predate, spre conservare, la arhiva Senatului, în condițiile legii.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 5 octombrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 5 octombrie 1994.
Nr. 22.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 25

din 14 martie 1994

Ioan Muraru	— președinte
Ion Filipescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent.

Pe rol pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 din Codul penal, ridicată de inculpații Nicu Ceaușescu, Dan Ioan și Hațegan Eugen în cauza ce formează obiectul Dosarului nr. 8134/1990 aflat pe rolul Judecătoriei Sectorului 6 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 9 martie 1994, în prezența reprezentantului Ministerului Public, a inculpatului

Nicu Ceaușescu și în lipsa celorlalți inculpați și a părții civile, care, deși legal citate, nu s-au prezentat, fiind consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 martie 1994.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,
având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin rechizitoriul Procuraturii Județene Sibiu, Nicu Ceaușescu, Dan Ioan și Hațegan Eugen au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare prevăzută de art. 223 din Codul penal.

La termenul de judecată din 10 decembrie 1993, inculpații au invocat, în fața Judecătoriei Sectorului 6 București, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 223 din Codul penal.

Judecătoria Sectorului 6 București, prin Încheierea din 10 decembrie 1993, a sesizat Curtea Constituțională, exprimându-și opinia că dispozițiile art. 223 din Codul penal nu contravin dispozițiilor constituționale, sfera de aplicare a acestora fiind însă restrânsă.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, au fost solicitate, potrivit Legii nr. 47/1992, puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului. Nici una dintre aceste autorități publice nu a comunicat punctul lor de vedere.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând încheierea de sesizare, dispozițiile art. 223 din Codul penal, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Referitor la competența de soluționare a excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională, se constată că, potrivit practicii constante a acestei Curți, cât timp instanța de judecată nu a reținut că un text legal este abrogat potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, sesizând Curtea cu soluționarea excepției, aceasta este obligată să se pronunțe în virtutea dreptului constituțional al cetățenilor de a invoca neconstituționalitatea unui text legal pe care instanța înțelege să îl aplice.

Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor din Codul penal referitoare la avutul obștesc, Curtea constată că interpretarea constituționalității acestor dispoziții a făcut obiectul Deciziei

Plenului Curții Constituționale nr. 1/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 27 septembrie 1993. Prin decizia respectivă s-a constatat că dispozițiile Codului penal referitoare la infracțiunile contra avutului obștesc, deci și aceea prevăzută de art. 223 — delapidare —, sunt abrogate parțial potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, urmând a se aplica în continuare numai pentru bunurile proprietate publică prevăzute de art. 135 alin. (4) din Constituție.

Ținând seama de Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1993, rezultă că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 din Codul penal ar urma să fie admisă.

În baza deciziei sus-menționate, prin Decizia nr. 14 din 8 martie 1994, pronunțată de către Curtea Constituțională într-un alt dosar (nr. 72/1992), s-a respins recursul Ministerului Public împotriva Deciziei nr. 32 din 26 mai 1993 prin care se constata că prevederile art. 223 din Codul penal au fost abrogate parțial potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție și, în consecință, urmează a se aplica numai cu privire la bunurile prevăzute de art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice. Rezultă deci că, în prezent, orice altă excepție de neconstituționalitate privind art. 223 din Codul penal este lipsită de obiect, deoarece prevederile art. 223 din Codul penal sunt abrogate parțial potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, astfel cum s-a constatat prin Decizia nr. 32/1993, rămasă definitivă.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și al art. 1, art. 3 și art. 13 alin. (1) lit. A.c) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Prin Decizia nr. 32 din 26 mai 1993, rămasă definitivă, Curtea Constituțională a constatat că art. 223 din Codul penal este abrogat parțial, conform art. 150 alin. (1) din Constituție, și, în consecință, urmează a se aplica numai cu privire la bunurile prevăzute în art. 135 alin. (4) din Constituție, bunuri care fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

2. Constată că, în temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție, Decizia Curții Constituționale nr. 32 din 26 mai 1993 este obligatorie, iar rezolvarea procesului în speță de către Judecătoria Sectorului 6 București urmează a se face cu luarea în considerare a acestei decizii.

3. Respinge, ca lipsită de obiect, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicu Ceaușescu, Dan Ioan și Hațegan Eugen în Dosarul nr. 8134/1990 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 14 martie 1994.

PREȘEDINTE

prof. dr. Ioan Muraru

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 78

din 14 iulie 1994

Miklós Fazakas	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Antonie Iorgovan	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent.

Pe rol soluționarea recursului formulat de Ministerul Public împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 14 martie 1994.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns Nicu Ceaușescu personal și asistat de avocatul Antal Radu. Procedura legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele completului dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a recursului, de casare a Deciziei Curții Constituționale nr. 25/1994 și de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Apărătorul inculpatului Nicu Ceaușescu solicită respingerea recursului ca nefondat.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Inculpații Nicu Ceaușescu, Dan Ioan și Hațegan Eugen au invocat în Dosarul nr. 8134/1990 al Judecătorei Sectorului 6 București excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 din Codul penal.

Prin Decizia nr. 25 din 14 martie 1994, pronunțată în cauză, Curtea Constituțională a statuat că, întrucât prin Decizia nr. 32/1993, rămasă definitivă, s-a constatat că art. 223 din Codul penal este parțial abrogat potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, urmând a se aplica în continuare numai cu privire la bunurile ce constituie proprietate publică, potrivit art. 135 alin. (4) din Constituție, excepția invocată este lipsită de obiect.

Împotriva acestei decizii Ministerul Public a declarat recurs arătând, în esență:

1. prin respingerea excepției ca fiind „lipsită de obiect“, Curtea Constituțională a recurs la instituția autorității lucrului judecat, care, în cauză, nu este aplicabilă întrucât, în materie penală, ea implică dubla identitate de persoană și obiect;

2. Curtea nu este competentă să se pronunțe asupra conflictului legilor anterioare Constituției cu prevederile acesteia și, deci, de a constata că ele sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, în cazul în care încalcă o prevedere constituțională.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând decizia atacată, încheierea de sesizare, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile recurentului — Ministerul Public —, dispozițiile legale atacate ca neconstituționale, raportate la prevederile Constituției, precum și cele ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Primul motiv de recurs care vizează respingerea excepției de neconstituționalitate, ca lipsită de obiect, urmează a fi înlăturat ca nefondat, întrucât decizia recurată nu s-a

întemeiat pe autoritatea lucrului judecat, ci pe obligativitatea deciziilor Curții Constituționale potrivit art. 145 din Constituție. După cum s-a statuat prin deciziile nr. 27/1993 și nr. 36/1993 ale Curții Constituționale, dacă o prevedere legală a fost declarată neconstituțională, excepția de neconstituționalitate nu mai poate fi reiterată, deoarece ar fi contrar obligativității prevăzute de art. 145 din Constituție. De aceea, în mod justificat, prin decizia recurată se respinge excepția invocată ca lipsită de obiect, ca urmare a Deciziei anterioare a Curții Constituționale nr. 32/1993, prin care se constata că art. 223 din Codul penal este parțial abrogat.

Nici cel de-al doilea motiv de recurs, care vizează necompetența Curții Constituționale de a se pronunța asupra conflictului legilor anterioare Constituției cu prevederile acesteia și, deci, de a constata că ele sunt abrogate potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, în cazul în care contrazic o prevedere constituțională, nu este fondat. Potrivit art. 150 alin. (1) din Constituție, legile preconstituționale rămân în vigoare în măsura în care nu contravin Constituției. Rezultă că, prin natura sa, contrarietatea unei legi anterioare Constituției cu prevederile acesteia are drept consecință abrogarea.

În cazul legilor anterioare Constituției, neconstituționalitatea are un caracter specific, întrucât cauza sa este posterioară legii, constând în schimbarea temeiului legitimității sale constituționale. În aceste condiții, controlul constituționalității unei legi preconstituționale, care are ca rezultat constatarea contrarietății acesteia cu prevederile Constituției, nu duce la declararea legii ca neconstituțională — o lege putând fi apreciată numai în funcție de regimul constituțional sub imperiul căruia a fost adoptată —, ci la constatarea abrogării, soluție ce constituie consecința constituțională prevăzută de art. 150 alin. (1) din Constituție a unei asemenea contrarietăți.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c), art. 145 alin. (2) și art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și al art. 1, art. 3, art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 25 și art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul formulat de Ministerul Public împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 14 martie 1994, pronunțată în Dosarul nr. 1C/1994.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 iulie 1994.

Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTE

Miklós Fazakas

Magistrat-asistent,

Florentina Geangu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea studiului de fezabilitate a obiectivului de investiții „Punct trecere frontieră și terminal vamal pentru mărfuri“, etapa a II-a — construcții, platforme și utilități, în municipiul Giurgiu

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă studiul de fezabilitate a obiectivului de investiții „Punct trecere frontieră și terminal vamal pentru mărfuri“, etapa a II-a — construcții, platforme și utilități, în municipiul Giurgiu —, cu caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea investiției se face din Fondul special pentru dezvoltarea și modernizarea punctelor de control pentru trecerea frontierei, precum și a celorlalte unități vamale, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Se aprobă decontarea lucrărilor de construcții-montaj, reprezentând platforma betonată în suprafață de 22.597m², aferente etapei „Fluidizarea traficului de mărfuri“ (proiect finanțat parțial de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare), lucrări realizate în devans din etapa a II-a a investiției „Punct trecere frontieră și terminal vamal pentru mărfuri“ — construcții, platforme și utilități, în municipiul Giurgiu —, pe baza devizelor și a situațiilor de lucrări, aprobate de Direcția generală a vămilor.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Octav Cozmâncă

București, 21 septembrie 1994.
Nr. 667.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea studiului de fezabilitate a obiectivului de investiții „Sediul Direcției Regionale Vamale Constanța“, județul Constanța, și trecerea unui teren în administrarea Direcției generale a vămilor

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă studiul de fezabilitate a obiectivului de investiții „Sediul Direcției Regionale Vamale Constanța“, județul Constanța, cu caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții se face din Fondul special pentru dezvoltarea și modernizarea punctelor de control pentru trecerea frontierei, precum și a celorlalte unități vamale, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Se aprobă transmiterea unui teren în suprafață de 546 m², situat în municipiul Constanța, b-dul Tomis nr. 1, județul Constanța, între blocul LT.5 și punctul termic existent, din administrarea Consiliului Local al Municipiului Constanța în administrarea Direcției generale a vămilor.

Predarea-primirea se va realiza pe bază de proces-verbal încheiat între cele două părți.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,

Octav Cozmâncă

București, 21 septembrie 1994.
Nr. 669.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace privind desființarea vizelor

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace privind desființarea vizelor, semnată la București la 4 august 1994.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de interne,
Doru Ioan Tărăcilă

Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,
Teodor Viorel Meleşcanu

București, 26 septembrie 1994.
Nr. 678.

CONVENȚIE

între Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace privind desființarea vizelor

Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace, denumite în continuare *părți contractante*, animate de dorința de a dezvolta relațiile prietenești dintre cele două state, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Cetățenii unuia dintre cele două state, posesori de documente de călătorie valabile, pot intra fără viză pe teritoriul celuilalt stat pentru o ședere de până la 30 de zile, care nu servește unei activități ce aduce venit.

ARTICOLUL 2

1. Posesorii de pașapoarte diplomatice sau de serviciu care sunt membri ai misiunilor diplomatice ori ai oficiilor consulare ale unuia dintre cele două state pe teritoriul celuilalt stat, reprezentanții unuia dintre cele două state în organizațiile internaționale care își au sediul pe teritoriul celuilalt stat, precum și funcționarii acestor organizații pot rămâne fără viză pe teritoriul celuilalt stat pe toată durata misiunii lor.

2. Membrii de familie, posesori de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, care fac parte din aceeași gospodărie cu persoanele prevăzute în paragraful 1, pot rămâne fără viză pe teritoriul celuilalt stat pe toată durata misiunii acestora.

ARTICOLUL 3

Cetățenii unuia dintre cele două state, care intră pe teritoriul celuilalt stat pentru activitate lucrativă sau pentru o ședere mai mare de 30 de zile ori permanentă, trebuie să obțină aprobările corespunzătoare, potrivit dispozițiilor legale în vigoare în statul respectiv.

ARTICOLUL 4

Cetățenii unuia dintre cele două state care rămân o perioadă îndelungată ori sunt stabiliți definitiv pe teritoriul celui alt stat pot călători fără viză în țara de origine sau într-un stat terț și pot reveni în acest stat pe baza documentului valabil de călătorie.

ARTICOLUL 5

Cetățenii unuia dintre cele două state pot intra pe teritoriul celui alt stat prin punctele de trecere a frontierei stabilite pentru traficul internațional.

ARTICOLUL 6

Desființarea obligativității vizelor nu scutește persoanele la care se referă prezenta convenție de îndatorirea respectării legilor și reglementărilor în vigoare în țara respectivă, referitoare la intrarea, șederea și angajarea în muncă.

ARTICOLUL 7

Această convenție nu limitează dreptul organelor competente ale părților contractante să refuze intrarea ori să întrerupă șederea cetățenilor celui alt stat care ar putea pune în pericol securitatea statului, ordinea publică sau care nu dispun de suficiente resurse financiare pentru asigurarea șederii.

ARTICOLUL 8

Cetățenii unuia dintre cele două state, care își pierd documentele de călătorie pe teritoriul celui alt stat, pot părăsi teritoriul statului respectiv pe baza documentelor de călătorie eliberate de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al propriului stat.

ARTICOLUL 9

Părțile contractante se obligă să primească pe teritoriul lor, în orice moment, fără formalități, propriii cetățeni care dețin documente de călătorie valabile.

Pentru Guvernul României,
Doru Ioan Tărăcilă

ARTICOLUL 10

1. Din motive de ordine publică, de securitate sau de ocrotire a sănătății, fiecare dintre părțile contractante poate suspenda temporar aplicarea prevederilor prezentei convenții, în întregime sau parțial, cu excepția celor prevăzute în art. 9.

2. Introducerea și încetarea măsurilor prevăzute în paragraful 1 vor fi neîntârziat aduse la cunoștința celeilalte părți contractante pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 11

1. Documentele de călătorie ale cetățenilor României și Republicii Slovace sunt menționate în anexă, care face parte din convenție.

2. Părțile contractante vor face schimb de specimene de documente de călătorie, pe cale diplomatică, cu cel puțin 30 de zile înainte de intrarea lor în vigoare.

3. În cazul schimbării documentelor de călătorie, părțile contractante își vor pune reciproc la dispoziție, pe cale diplomatică, speciimenele și datele referitoare la folosirea noilor documente, cu cel puțin 30 de zile înaintea intrării lor în vigoare.

ARTICOLUL 12

1. Prezenta convenție intră în vigoare la 30 de zile după efectuarea schimbului de note verbale prin care părțile contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii formalităților interne necesare intrării în vigoare a documentului.

2. La data intrării în vigoare a prezentei convenții își încetează valabilitatea, față de Republica Slovacă, Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federative Cehe și Slovace privind desființarea reciprocă a vizelor, din 6 august 1991.

ARTICOLUL 13

Convenția se încheie pe o perioadă nedeterminată. Valabilitatea convenției încetează după trecerea a 6 luni de la notificarea denunțării ei, în formă scrisă, de către una dintre părțile contractante, transmisă pe cale diplomatică.

Întocmită la București la 4 august 1994, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și slovacă, ambele texte având aceeași valoare.

Pentru Guvernul Republicii Slovace,
Ladislav Pittner

ANEXĂ

Documentele de călătorie considerate valabile în sensul prezentei convenții sunt:

1. Pentru cetățenii României:
 - a) pașaport diplomatic;
 - b) pașaport de serviciu;
 - c) pașaport simplu;
 - d) pașaport pentru cetățeni români cu domiciliul în străinătate;
 - e) titlu de călătorie (pașaport consular);
 - f) pașaport pentru persoane fără cetățenie;
 - g) carnet de marinar.
2. Pentru cetățenii Republicii Slovace:
 - a) pașaport diplomatic;
 - b) pașaport de serviciu;
 - c) pașaport de călătorie;
 - d) carnet de marinar;
 - e) titlu de călătorie pentru persoane fără cetățenie;
 - f) titlu de călătorie.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea deținerii de autoturisme de către federațiile sportive, cluburile sportive, complexe sportive naționale și direcțiile județene pentru tineret și sport

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Federațiile sportive, cluburile sportive, complexe sportive naționale și direcțiile județene pentru tineret și sport pot deține în parc comun câte un autoturism provenit din donații sau sponsorizări, cu un consum normat lunar de 150 litri.

Art. 2. — Personalul necesar pentru deservirea autoturismelor aflate în dotarea unităților, potrivit art. 1, se va asigura, prin redistribuire, în limita posturilor aprobate.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul tineretului și sportului,

Alexandru Mironov

p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,

Dan Mogoș,
secretar de stat

București, 26 septembrie 1994.

Nr. 679.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 611.77.02.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.